

være sådan, at hvis et flertal i Folketinget var indstillet på det, kunne man sige til de andre lande: Vi vil gerne være med til Schengensamarbejdet, men vi har et forbehold, lige præcis når vi taler om grænsekontrollen. Den ønsker vi at opretholde. Så kunne man få lov til det, selvfølgelig kunne man det. Men flertallet vil ikke.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg beklager selvfølgelig, at justitsministeren ikke har sat sig ind i de forespørgselsdebatter, vi har haft tidligere, hvor jeg fra SF's side har givet ret tydeligt udtryk for de problemer, vi så i Schengenkonventionen. Men sådan er der så meget.

Jeg kan også forstå, at den nuværende justitsminister ikke agter at besvare det spørgsmål af retlig karakter, som jeg har stillet vedrørende forholdene mellem Edingburgh-Afgørelsen og Schengenkonventionen og den overgangsforordning, vi tilsyneladende kan se at der lægges op til. Men det må jeg så tage til efterretning.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Først skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at en gang imellem kan man godt ærgre sig over, at man ikke også kan se folks kropssprog i gengivelserne af forhandlingerne i de grønne hæfter. For vi, der kan sidde og se smilet på hr. Albrechtsens læber, ved jo godt, at hr. Albrechtsen ofte siger noget her fra Folketingets talerstol, som han godt selv ved – med det store kendskab hr. Albrechtsen jo har til EU-stoffet fra sit mangeårige virke her i Folketinget – ikke helt er på den rigtige side af strengen i forhold til den viden, hr. Albrechtsen besidder. Men nok om det.

Hr. Albrechtsen har meget stor tiltro til, at det danske folk og vi alene skulle kunne påvirke hele Nordens opfattelse, at hvis Danmark skulle stå uden for Schengen, så vil både Island, det norske Storting, den svenske Riksdag og det finske parlament sige: Når danskerne har valgt det, så står vi også udenfor.

Tror hr. Albrechtsen selv på det? Hr. Albrechtsen vil vide, at danskerne i 1972 jo ikke valgte i konsekvens af, at nordmændene sagde nej til at melde sig ind i EF, at sige: Så vil vi heller ikke være med. Så selv om hr. Albrechtsen har en usvigelig stor tro på det, han nok vil kalde den nordiske solidaritet og søster- og broderskab, er det jo ikke sådan. Nordmændene, svenskerne, finnerne, islændingene vil jo vare-

tage deres landes interesser, og jeg mener, regeringen mener, og – er jeg glad for – også et stort flertal mener, at det også er i det danske folks interesse, at vi er med i Schengensamarbejdet.

Så spørger hr. Albrechtsen, om regeringen vil få foranstaltet nogle uvildige undersøgelser af – jeg tror, det var grundlovsspørgsmålet – også i denne sag. Det har regeringen selvsagt gjort i form af, at vi i bemærkningerne til lovforslaget har gennemgået alt, hvad der vedrører overvejelser omkring grundlovsmæssige spørgsmål også i denne sag.

Hr. Albrechtsen ved jo godt, at vore universitetsfolk, vore professorer, vore lektorer osv. på universiteterne har fri forskningsret, og det står dem naturligvis frit for også at forske og komme med responsa fra deres frie forskningstid om dette spørgsmål.

Jeg har forstået, at hvis der også skulle være penge imellem os, altså ud over den frie forskningsret, som skatteyderne betaler i forvejen, ja, så har Folketingets formand givet hr. Albrechtsen et svar, hvoraf det fremgår, at hr. Albrechtsen og Enhedslistens gruppe kan bruge af de parti- eller gruppestøttemidler, man får fra Folketinget, til også at få udvirket såkaldte uafhængige responsa, som det jo også er set i tidligere tilfælde, hvor SF benyttede sig af denne mulighed.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger: Hvorfor nu, hvorfor en ratifikation nu, hvor vi står over for en regeringskonferenceafslutning muligvis i juli måned, men højest sandsynligt i juni måned? Dertil må man svare, at regeringen har lagt sit lovgrundlag frem på det eksisterende konventionsgrundlag og på det eksisterende traktatlige grundlag. Sådan er det, og sådan må det naturligvis være, da Folketinget og regeringen jo ikke kan forudskikke resultatet af en igangværende regeringskonference.

Men hvis vi skulle stoppe alt i denne verden af Danmarks muligheder for at tilslutte sig konventioner, fordi det europæiske samarbejde udvikler sig, vil det jo gå i stå for Danmarks vedkommende. Derfor udviser regeringen også den fulde respekt for den igangværende regeringskonference, at måtte der her ske ændringer i det grundlag, som konventionen hviler på i dag, for jeg har jo medgivet, at hvis det EU-retlige ændrer sig, ja, så fjerner man det i denne konvention på de områder, hvor EU måtte træffe nye retlige beslutninger.

Så er det rigtigt, at skulle det her medføre, at man vil tage – om jeg så må sige – Schengen-